

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., ve věci **žalobce F. Š., proti žalovanému Finančnímu úřadu pro Pardubický kraj, Územnímu pracovišti ve Svitavách (do 31.12.2012 Finanční úřad ve Svitavách)**, se sídlem T. G. Masaryka 15, 568 02 Svitavy, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů soudního řízení a žalovanému **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u soudu dne 20.9.2012 se žalobce domáhal toho, aby soud vyslovil, že zásah žalovaného spočívající v nerespektování rozsudku Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 17 C 180/2011 ve zprávě o daňové kontrole ze dne 28.8.2012, č.j. 9498/12/263935609011, je nezákonný a citovaný rozsudek je pro žalovaného právně závazný, nebo alternativně, aby soud určil, že zpráva o daňové kontrole ze dne 28.8.2012, č.j. 9498/12/263935609011, je nicotná.

Ze žalobní argumentace pak vyplynulo, že žalobce brojí proti tomu, jakým způsobem hodnotil žalovaný ve zprávě o daňové kontrole ze dne 28.8.2012 opravy bytového domu Václavov u Bruntálu č.p. 133 v letech 2007 a 2008 provedené žalobcem. Podle žalobce jsou

tyto opravy nezbytnými opravami havarijního stavu, podle žalovaného pak technickým zhodnocením. Konkrétně se podle žalobce jedná o vybavení každého bytu v domě č.p. 133 kotlem etážového plynového topení, kdy tato oprava ještě nebyla dokončena. Žalobce byl žalován nájemcem o dokončení nezbytné opravy, přičemž výrokem I. rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 7.12.2011, č.j. 17 C 180/2011-19, mu byla stanovena povinnost „pokračovat v započaté nezbytné opravě a uvedení do použitelného stavu bytového domu č.p. 133 ve Václavově u Bruntálu, a to v podobě zajištění vyústění kouřových spalin do kouřovodu, čímž nedojde k daňové technickému zhodnocení nemovitosti“. Žalovaný ve zprávě o daňové kontrole tvrdí, že citovaný rozsudek je pro něj „právně bezvýznamný a právně nezávazný“. Žalovaný dále podle nesprávně tvrdí, že nelze provádět odpisy, čímž žalobce ekonomicky likviduje.

V podání doručeném soudem dne 25.9.2012 žalobce ocitoval část zprávy o daňové kontrole ze dne 28.8.2012 týkající se hodnocení písemností předložených žalobcem k prokázání výše vstupní ceny nemovitostí žalovaným, následně rozporoval závěry žalovaného a v závěru podání předložil nové znění žalobního petitu, kdy se domáhal, aby soud uložil žalovanému nepokračovat v neprovádění navržených důkazů bez zdůvodnění, proč nejsou provedeny, v hodnocení předložených důkazů v příkrém rozporu s jejich obsahem, v hodnocení důkazů a v postupu jsoucím v rozporu se zákonem, tak jak je uvedeno ve zprávě žalovaného o daňové kontrole ze dne 28.8.2012, č.j. 9498/12/263935609011, s odkazem na strany 14, 15 a 16.

Na výzvu soudu ze dne 9.10.2012, č.j. 52 Af 34/2012-57, v níž soud žalobci osvětlil, co je nutno rozumět nezákonným zásahem, pokynem či donucením, žalobce reagoval podáním ze dne 19.10.2012 tak, že na žalobě setrval. Zopakoval, že k nezákonnému zásahu došlo tím, že žalovaný nezbytné opravy nemovitosti č.p. 133 Václavov u Bruntálu považoval za technické zhodnocení, vypočetl, jaké zásady daňového řízení žalovaný podle něj porušil, a vyslovil přesvědčení, že soud dospěje k závěru o nutnosti dokazování, zda „uvedený zásah na části nemovitosti v havarijním stavu je nezbytnou částečnou opravou havarijního stavu či nikoliv“.

Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil podáním ze dne 16.11.2012 tak, že ji navrhl zamítnout jako nedůvodnou. Poukázal na, podle něj, obdobný případ projednávaný a již rozhodnutý Krajským soudem v Hradci Králové pod sp.zn. 31 Af 90/2012-21 a dovodil, že „výsledek kontrolního zjištění obsažený ve zprávě o daňové kontrole nelze označit za nezákonný zásah, pokyn nebo donucení správního orgánu.

O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, když účastníci řízení s tímto postupem souhlasili, a to žalovaný výslovně zmíněným podáním ze dne 16.11.2012 a žalobce konkludentně, když nereagoval ve lhůtě dvou týdnů na výzvu ze dne 8.11.2012 k vyjádření se, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání, ačkoliv byl ve výzvě poučen, že v případě, že nevyjádří v dané lhůtě svůj nesouhlas, bude se mít zato, že s takovým postupem souhlasí. Dospěl přitom k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Podle § 82 s.ř.s.: „Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“

Z citované právní úpravy a navazující ustálené judikatury pak vyplývá, že důvodná je žaloba tehdy, je-li splněno celkem pět podmínek, konkrétně, žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). K tomu soud příkladmo odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 22.9.2011, č.j. 5 Aps 4/2011 - 326, ovšem s tím dovětkem, že po novele s.ř.s. provedené zákonem č. 303/2011 Sb a účinné od 1.1.2012 už není vyžadováno splnění další, tedy šesté, podmínky, a to že „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“, neboť v souladu s novelizovaným zněním ust. § 87 s.ř.s. lze již rozhodnout i jen o určení, že zásah byl nezákonný. Není-li splněna byť i jen jediná z uvedených pěti podmínek, není možné žalobu považovat za důvodnou, tedy poskytnout ochranu podle § 82 s.ř.s. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65).

Z podané žaloby vyplývá, že žalobce brojí proti tomu, jaké stanovisko zaujal žalovaný k jím označeným, resp. předloženým listinám (důkazním prostředkům), zejména k rozsudku Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 17 C 180/2011, jak tyto hodnotil a k jakému závěru na základě nich a dalších podkladů dospěl ohledně zásahů žalobce na nemovitosti č.p. 133 ve Václavově u Bruntálu, konkrétně, že tyto zásahy považoval za technické zhodnocení nemovitosti, ačkoliv podle žalobce se jedná o zřejmé nezbytné opravy k odstranění havarijního stavu nemovitosti. Žalobce tedy napadá způsob nakládání žalovaného s jednotlivými podklady nashromážděnými v průběhu daňové kontroly a závěr, k němuž žalovaný na základě nich dospěl ve zprávě o daňové kontrole ze dne 28.8.2012, aniž by ovšem ozřejmil, jak ho tyto mohly přímo zkrátit na jeho právech. Zaujetí stanoviska k jednotlivým nashromážděným listinám, hodnocení jednotlivých důkazů a následné vyvození skutkových a právních závěrů žalobce ani přímo zkrátit na jeho právech nemohlo. Z hodnocení jednotlivých listin a provedených důkazů, ani ze závěru, že zásahy provedené na nemovitosti č.p. 133 v letech 2007 a 2008 jsou technickým zhodnocením, nevyplývají pro žalobce žádné povinnosti, žalobce jimi není nijak zasažen ve své právní sféře, jeho právní postavení se nijak nemění. Z tohoto hodnocení, ani ze zprávy o daňové kontrole neplynou žalobci žádné povinnosti a v důsledku tedy ani žádné sankce za jejich nesplnění. Zprávu lze hodnotit podle její povahy jako jakýsi informativní úkon, na základě něhož se žalobci dostává informace o tom, jakým způsobem žalovaný smýšlí o jím provedených „opravách“, aniž by ovšem tato informace měla pro žalobce nějaké právní důsledky. Žalobce se touto informací může cítit být ohrožen, může se obávat doměření daně z příjmů za roky 2007 a 2008, ovšem pouze proti ohrožení či obavě nelze soudní ochranu poskytovat, znejistění žalobce je toliko jeho subjektivním pocitem, který nelze považovat za přímé zkrácení na žalobcových právech. Teprve v případě, že dojde k doměření daně z příjmů, bude zasažena právní sféra žalobce a tento se bude moci adekvátně bránit – nejprve odvoláním proti rozhodnutí správního orgánu I.

stupně, a poté, nebude-li spokojen s odvolacím rozhodnutím, žalobou podle § 65 a násl. s.ř.s. podanou k příslušnému správnímu soudu. K tomu srovnej též rozsudek NSS ze dne 31.7.2006, č.j. 8 Aps 2/2006-95.

Soud tedy uzavírá, že hodnocení jednotlivých listin shromážděných v průběhu daňové kontroly a vyvození konkrétního závěru ve zprávě o této daňové kontrole není nezákonným zásahem, když nejsou splněny hned první dvě podmínky vyžadované ust. § 82 s.ř.s., tedy přímé zkrácení žalobce na jeho právech. Z tohoto důvodu soud postupoval podle § 87 odst. 3 s.ř.s. a podanou žalobu zamítl jako nedůvodnou.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. podle úspěchu ve věci. Žalobce nebyl s podanou žalobou úspěšný a naopak úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení podle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žalobce nemá na náhradu nákladů soudního řízení právo a žalovanému se toto právo nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 14.1.2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová